

บทบาทที่คาดหวังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของประชาชน **

สุรอรรด ทองนรมล *

ในปัจจุบันทุก ๆ ประเทศได้ให้ความสำคัญกับงานสวัสดิการสังคม เพราะถือว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีของพี่น้องประชาชนในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการศึกษา การสาธารณสุข ที่อยู่อาศัย การมีงานทำเพื่อเลี้ยงชีพของตนเอง ทั้งนี้บทบาทขององค์กรภาครัฐมีส่วนสำคัญในการชี้แนะในเรื่องของการพัฒนา รวมถึงออกทั้งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ก็ได้กำหนดให้มีการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น โดยให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา เนื่องจากประชาชนในท้องถิ่นนั้นรู้ปัญหา และอุปสรรคของตนเองเป็นอย่างดี สมควรที่เขาเหล่านั้นจะเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา และเป็นผู้ได้รับบริการด้านสวัสดิการสังคมเช่นเดียวกัน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบัน ของจังหวัดสมุทรปราการมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่หลายระดับ อาทิ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลนคร เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นจังหวัดที่มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกือบเต็มรูปแบบ หน่วยงานสุดท้าย คือ องค์การบริหารส่วนตำบลแพรรษาใหม่ ยกฐานะจากสภาตำบลขึ้นมาเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น

จะมีการเลือกตั้งในวันอาทิตย์ที่ 16 พฤษภาคม 2547 ซึ่งจะเป็น อบ.ต.สุดท้าย ที่จะขึ้นมาเต็มรูปแบบ

ในเรื่องความสำคัญหรือความคาดหวังต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐบาลให้ความสำคัญกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาก เห็นได้จากรัฐธรรมนูญ ฉบับปี พ.ศ. 2540 กำหนดไว้อย่างชัดเจนว่าในการแบ่งการบริหารราชการแผ่นดินนั้น ส่วนแรกก็คือส่วนราชการบริหาร เป็นส่วนกลาง อีกส่วนหนึ่งเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานส่วนท้องถิ่น มี 2 รูปแบบ กล่าวคือ การบริหารราชการส่วนภูมิภาคจะหายไป เหลือแต่ส่วนกลางกับส่วนท้องถิ่นเท่านั้น นี่คือเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ เมื่อรัฐธรรมนูญประกาศใช้ รัฐบาลเมื่อเข้ามาบริหารประเทศพยายามที่จะออกกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญหลาย ๆ อย่าง ตามที่กฎหมายรัฐธรรมนูญได้ประกาศใช้ไป ในกรณีนี้ก็จะสอดคล้องกับการปฏิรูประบบราชการ ซึ่งดำเนินการอยู่ในรัฐบาลชุดนี้

กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญอีกฉบับหนึ่งก็คือในเรื่องของการกระจายอำนาจ กฎหมายเกี่ยวกับการกระจายอำนาจส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะเป็นการสอดรับมาเป็นลูกโซ่ จากกฎหมายแม่ก็มาเป็นกฎหมายลูก เรื่องของการปฏิรูประบบราชการ เรื่องการกระจาย

* ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐธิดา สนิทวงศ์ ณ อยุธยา อาจารย์ประจำคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม และผู้ช่วยคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย สรปและเรียบเรียงจากการบรรยายพิเศษในการประชุมทางวิชาการ เรื่ององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการจัดสวัสดิการสังคม วันที่ 7 พฤษภาคม 2547 ณ ห้องสื่อประสม อาคารบรรณสาร มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

อำนาจ ซึ่งจะสอดคล้องซึ่งกันและกัน กฎหมายฉบับนี้มีเป้าหมายที่ชัดเจนในการที่จะถ่ายโอนกิจการของส่วนราชการที่มีสำนักงานในส่วนภูมิภาคให้ลงไปสู่ท้องถิ่นให้มากที่สุด ถึงขนาดเขียนพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ซึ่งเป็นกฎหมายลูกของรัฐธรรมนูญว่า ในช่วงระยะเวลาไม่เกิน พ.ศ. 2549 นั้น จะต้องให้เงินอุดหนุนท้องถิ่นในอัตราไม่น้อยกว่าร้อยละ 35 จากงบประมาณแผ่นดิน ซึ่งเป็นจำนวนเงินมาก อย่างไรก็ตาม ขึ้นอยู่กับความพร้อมของท้องถิ่นด้วยว่า ในท้องถิ่นนั้นมีความพร้อมในการรับงานมากน้อยเพียงใด ใน 3 ปีที่ผ่านมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภูมิภาคนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ถ่ายโอนกิจการลงท้องถิ่นเป็นจำนวนมาก ทุกเรื่องทุกทบวง กรม ซึ่งเป็นปัญหาหนักของท้องถิ่นในเรื่องการขออัตรากำลัง เครื่องมือ เครื่องใช้ ในเรื่องของการบริหารจัดการ ในเรื่องของความพร้อมในหลาย ๆ ด้าน อย่างไรก็ตาม ท้องถิ่นจะต้องเข้มแข็ง ในท้องถิ่นเองนั้นต้องปรับตัวและสร้างความพร้อม รับสิ่งที่ราชการส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค ได้ถ่ายเทลงไป ในส่วนนี้ก็เป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่ง

สำหรับจังหวัดสมุทรปราการ ปัจจุบันมีฐานค่อนข้างมั่นคง มีรายได้จากการเก็บภาษี และได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาล รวมกันประมาณ 4-5 พันล้านบาท ซึ่งเป็นหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีกำลังเข้มแข็ง มากกว่าจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศไทย

ในฐานะที่เป็นผู้ว่าราชการจังหวัดในระบบบูรณาการ* จึงต้องใช้ศักยภาพตรงนี้ให้เป็นประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดินนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่มีเงินในมือ เพราะถ่ายโอนหมด เมื่อย้อนกลับไปประมาณปี พ.ศ. 2545 ข้าพเจ้าเป็นผู้ว่าราชการ

จังหวัดนครสวรรค์ 2 ปี องค์กรบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ นั้นมีงบประมาณ ประมาณ 100 ล้านบาท มีพื้นที่รับผิดชอบ 9,000 ตารางกิโลเมตร 15 อำเภอ มีรองผู้ว่าราชการจังหวัด 3 คน จังหวัดสมุทรปราการ มีพื้นที่เพียง 1,004 ตารางกิโลเมตร แต่มีงบประมาณส่วนบริหารจังหวัด 800 ล้านบาท

เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่า ความแตกต่างกันในเรื่องขนาดของจังหวัดก็ดี ในเรื่องฐานะความเป็นอยู่ และในอีกหลายเรื่อง มีความแตกต่างกันมาก จังหวัดซึ่งมีขนาดเล็กกว่า 9 เท่า แต่มีธุรกิจบริษัทอาศัย อยู่หนาแน่นมาก จึงมีปัญหามากกว่า ในจังหวัดขนาดเล็กนี้ปลัดองค์กรบริหารส่วนตำบล อยู่ในระดับ 8 และในบางตำบล บางเทศบาลตำบลจะเป็นระดับ 9 อยู่แล้ว เทศบาลตำบลลำโรงเหนือ เทศบาลตำบลบางปูก็อยู่ในเกณฑ์ อีก 4-5 แห่ง เทศบาลลัดหลวงก็อยู่ในเกณฑ์ และอีกหลายแห่งที่จะมีโอกาสขึ้นไปเป็นระดับ 9 รัฐบาลชุดนี้สนับสนุนเต็มที่ ซึ่งเป็นนิมิตหมายที่ดีในเรื่องขวัญกำลังใจของข้าราชการ หรือพนักงานส่วนตำบลมาก ซึ่งอาจจะมากกว่าภูมิภาค ในขณะที่นายอำเภออยู่ระดับ 8 อยู่ แต่นายอำเภอมีหน้าที่กำกับดูแลการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นของเทศบาลตำบลและองค์กรส่วนบริหารตำบล ผู้ว่าราชการจังหวัดจะกำกับดูแลเทศบาลนคร รวมทั้งองค์กรบริหารส่วนจังหวัด

กล่าวถึงภารกิจที่มีอยู่ในพื้นที่ เมื่อมีชุมชนหนาแน่น ทำให้มีกิจกรรมได้มาก ทำให้เก็บภาษีได้มาก การตอบแทนหรือการให้บริการท้องถิ่นจึงจำเป็นที่จะต้องคืนกลับไปสู่ประชาชน ขอเรียนให้ทราบว่าจำนวนประชากรที่แท้จริงของจังหวัดสมุทรปราการนั้น จะมีประมาณ 1,100,000 คน เท่านั้น แต่ไม่ทราบว่าจะมีประชากรแฝงอีกจำนวนเท่าไร เราได้ตั้งเกณฑ์ไว้ว่า น่าจะมีประชากรแฝง

* ผู้ว่าราชการในระบบบูรณาการ หรือ Chief Executive Officer หมายถึง ผู้ว่าราชการจังหวัดที่ทำหน้าที่เสมือนผู้บริหารจังหวัดที่สามารถประสานกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อจัดการแก้ไขปัญหาในจังหวัดนั้นได้

อย่างน้อยประมาณ 4-5 แสนคน เป็นประชาชนที่อพยพมาจากจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ ลี้ภัยได้จากการที่รัฐบาลได้เปิดโอกาสให้ประชาชนมาลงทะเบียนเพื่อแจ้งความจำนงในเรื่องของความยากจน มีประชาชนมาลงทะเบียนประมาณ 70,000 ราย รวมแล้วประมาณ 7 หรือ 8 ประเภท ในจำนวนนั้นเป็นคนสมุทรปราการประมาณ 20,000 คน เท่านั้น ส่วนที่เหลือนั้นเป็นประชากรแฝง และยังมีผู้ที่ไม่มาลงทะเบียนอีก ซึ่งในประเด็นนี้เป็นปัญหาที่พยายามจะแก้ไข คือจะทำอย่างไรให้ประชากรแฝงเหล่านี้ได้เข้ามาเป็นประชากรจริง ๆ ของจังหวัดสมุทรปราการ เหตุผลคือ

ประการแรก เพื่อจะเพิ่มจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้มากขึ้น ขณะนี้จังหวัดสมุทรปราการมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน 6 คน ซึ่งเราสามารถที่จะมีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมากกว่านี้ได้ ถ้าประชากรแฝงเหล่านี้ย้ายทะเบียนบ้านเข้ามาอยู่ในจังหวัดสมุทรปราการ โดยการเพิ่มข้อบังคับหรือขอแก้กฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร เพื่อใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนเพิ่มมากขึ้น มีประโยชน์คือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะได้ผลักดันหรือเป็นปากเป็นเสียงแทนประชาชนจังหวัดสมุทรปราการ รวมถึงการแก้ปัญหาความเดือดร้อน การขอรับการสนับสนุนงบประมาณได้มากขึ้น

ประการที่สองคือ ภาษี ซึ่งก็คือเงินอุดหนุนจากรัฐบาล รัฐบาลจะให้ตามรายได้เฉลี่ยต่อหัวที่ลงทะเบียนตามหลักฐานทางทะเบียนราษฎร เพราะฉะนั้นจังหวัดสมุทรปราการจึงขาดประโยชน์ในส่วนนี้เป็นจำนวนมาก

ประการที่สามคือ มีจำนวนเจ้าหน้าที่ตำรวจมากขึ้น ซึ่งมีความสำคัญในเรื่องการดูแลรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมาก เนื่องจากการมีประชากรแฝงมาก การเกิดคดีความก็มากขึ้น คดี

อาชญากรรมจะมากหรือน้อย สิ่งนี้ถือว่าเป็นตัววัดอีกตัวหนึ่งเกี่ยวกับสวัสดิการสังคม

อย่างไรก็ตาม การจะให้ประชากรแฝงได้มีชื่ออยู่ในทะเบียนราษฎรในจังหวัดสมุทรปราการได้สำเร็จนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง ทางด้านผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมนั้นไม่ยอมให้ย้ายเข้ามา เช่น การย้ายเข้ามาในทะเบียนบ้านของนายจ้าง เพราะถ้าย้ายเข้ามา พวกเขาก็ต้องเสียภาษีมากขึ้น อุปสรรคนี้ ข้าพเจ้าจะเสนอแนวความคิดให้รัฐบาลแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร คือ ถ้าประชาชนย้ายไปไหนต้องย้ายทะเบียนบ้านตามมา ในประเด็นนี้ก็有一部分ที่ข้าพเจ้าหวังว่าจะแก้ไขได้ในอนาคต ถ้าสามารถแก้ไขได้ ท้องถิ่นของเราก็จะมีรายได้เพิ่มขึ้น จากการศึกษาจะต้องสนับสนุนงบประมาณต่อคนต่อปีเพิ่มขึ้นอีกมาก

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของประชาชน

เรื่องนี้เป็นภารกิจสำคัญที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องดูแลภารกิจในส่วนนี้ แต่เดิมเป็นของข้าราชการ เมื่อกฎหมายรัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้ต่อไปภารกิจเหล่านี้ก็จะโอนมาเป็นของส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นเรื่องที่อยู่ใกล้ตัวของเรา

ในเรื่องการส่งเสริมคุณภาพชีวิต เรื่องแรกจะเริ่มในด้านการส่งเสริมอาชีพของคนในชุมชน เช่น การทำสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ตามนโยบายของรัฐบาล แต่ปัญหาคือท้องถิ่นหรือชุมชนไม่มีเงินทุน เทศบาลหรือ อ.บ.ต. จะเข้าไปแก้ปัญหา โดยให้เงินอุดหนุนในการซื้อวัสดุมาฝึกอาชีพให้คนเหล่านี้ได้ทำสินค้าและขายสินค้า และทำหน้าที่ประสานงานกับภาครัฐส่วนอื่น ๆ ในเรื่องของการหาตลาด กับพาณิชย์จังหวัดกรมการค้าภายใน ซึ่งในขณะนี้ก็มีกิจกรรมในส่วนต่าง ๆ มากมายที่ตำบลและท้องถิ่นต่าง ๆ ได้ทำอยู่

อีกด้านหนึ่งคือ **งานสวัสดิการสังคม** ซึ่งเน้นไปที่เด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญที่กรมประชาสงเคราะห์เดิมได้ถ่ายโอนงานเหล่านี้ มาให้ส่วนท้องถิ่นดำเนินการ ซึ่งในปัจจุบันนี้ ได้มีกฎหมายด้านสวัสดิการออกมาแล้วถึง 3 ฉบับ คือ

1. พ.ร.บ.ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม มุ่งเน้นในเรื่องการให้การสงเคราะห์เด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
2. พ.ร.บ.ผู้สูงอายุ ระบุว่าผู้ที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ต้องได้รับการสงเคราะห์ได้รับบริการจากรัฐบาล และจากท้องถิ่น
3. พ.ร.บ.คุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก เพื่อการดูแลคุ้มครองสิทธิเด็ก

ด้านการกีฬา การส่งเสริมให้มีที่พักผ่อนหย่อนใจ (สวนสาธารณะ) และการท่องเที่ยว จังหวัดสมุทรปราการมีสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดี ต้องหาพื้นที่ที่จัดบริการด้านนี้ให้ ในปัจจุบันจังหวัดสมุทรปราการยังไม่มีสนามกีฬาของจังหวัด ต่อไปข้างหน้าท้องถิ่นจะต้องหาพื้นที่ในท้องถิ่นของตนจัดพื้นที่สำหรับการพักผ่อนและออกกำลังกาย ส่วนการท่องเที่ยวขณะนี้ บอดสนิท เนื่องจากการปฏิรูประบบราชการ เอากระทรวงกีฬาและการท่องเที่ยวมารวมกัน แล้วบุคลากรที่รับผิดชอบส่วนใหญ่ก็จะมาจากการกีฬา เคยเป็นอาจารย์สอนวิชาพลศึกษา เรื่องการท่องเที่ยวกับเรื่องการกีฬานั้นเป็นคนละลักษณะกัน ควรจะแยกออกจากกัน

นอกจากนั้นยังมีเรื่องระบบการศึกษาซึ่งมีขอบเขตการศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษาของเทศบาล ในอนาคตถ้าท้องถิ่นมีความมั่นคงเป็นปึกแผ่นมากขึ้น ก็เป็นหน้าที่ของท้องถิ่นที่จะต้องเข้ามาดูแลกิจกรรมของโรงเรียนทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

อีกเรื่องหนึ่งที่สำคัญคือ **เรื่องสาธารณสุข** เป็นหน้าที่โดยตรงของทุกเทศบาล ทุก อ.บ.ต. โดย

จะมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านสาธารณสุข เช่น กองสาธารณสุข กองอนามัยสิ่งแวดล้อม

อีกประเด็นหนึ่ง คือ **เรื่องชุมชนแออัดและการจัดที่อยู่อาศัย** ซึ่งสิ่งที่เกี่ยวข้องมากที่สุดตามมาคือ เรื่องน้ำเสียและขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น ตามความเป็นจริงแล้ว ในเรื่องของระบบน้ำเสีย บ้านเรือนของประชาชนจะมีโอกาสปล่อยน้ำเสียลงสู่แม่น้ำลำคลองมากกว่าโรงงานอุตสาหกรรมคิดเป็นสัดส่วน 70 ต่อ 30 เพราะโรงงานอุตสาหกรรมมีกฎหมายรองรับอยู่ ว่าระบบของโรงงานอุตสาหกรรมจะต้องมีระบบบำบัดน้ำเสีย ก่อนที่จะปล่อยลงสู่แม่น้ำลำคลอง แต่ของบ้านเรือนไม่มี

ชุมชนของชาวจังหวัดสมุทรปราการในอดีตที่ผ่านมา 30 ปีนั้น มีความชอบช้าพอสมควร เพราะการขยายโรงงานอุตสาหกรรม หรือโลโรงงานอุตสาหกรรมจากกรุงเทพมหานครออกมาอยู่ที่จังหวัดสมุทรปราการโดยไม่มีการวางผังเมืองรองรับ เมื่อไม่มีการวางผังเมืองรองรับ ความสับสนก็เกิดขึ้น ใครจะซื้อที่ดินไหนก็สามารถที่จะซื้อได้เลย เมื่อมีโรงงานเกิดขึ้น ชุมชนก็เกิดตามมา ไม่สามารถที่จะแยกได้ว่าส่วนนี้คือโซนที่อยู่อาศัย ส่วนนี้เป็นโซนอุตสาหกรรม หรือส่วนนี้เป็นโซนพาณิชยกรรม ซึ่งถือว่าเป็นความล้มเหลวในการวางผังเมือง กลายเป็นปัญหาที่ไม่สามารถจะแก้ไขได้ ขณะนี้เริ่มมีการวางแผนที่สนามบินสุวรรณภูมิ บนมีพื้นที่ 20,000 ไร่ ซึ่งจะประกาศใช้ในเดือนกันยายน พ.ศ. 2548 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงห่วงเรื่องน้ำท่วม ทรงมีพระราชดำริให้จัดทำแผนป้องกันน้ำท่วม ขณะนี้เราจึงได้วางผังเมืองสำหรับรองรับสนามบิน

พื้นที่แถบนี้มีสถานที่ที่จะระบายน้ำได้มี 2 ที่ด้วยกันคือ จังหวัดสมุทรปราการและจังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรานั้นจะระบายน้ำผ่านไปทางคลองพระองค์เจ้าไชยานุชิต ทางด้านจังหวัดสมุทรปราการนำจากแม่น้ำเจ้าพระยาก็คงไหลลงมา

ผ่านประตูระบายน้ำทั้ง 7 แห่งที่ติดกับถนนสุขุมวิท ซึ่งสามารถระบายน้ำได้ 25 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำริให้ บ.ก.สูงสุด กองทัพบก และกรมชลประทานชุดลอก คูคลองทั้ง 11 แห่งที่อยู่รอบสนามบินสุวรรณภูมิ เพื่อรองรับน้ำฝน ซึ่งขณะนี้ได้ขุดลอกเสร็จแล้ว เป็นเรื่องที่จะต้องดูแลกันต่อไป

ชุมชนก็เป็นแหล่งหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหา ความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยของผังเมือง ซึ่งการวางผังเมืองนั้นถือว่ามีส่วนสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการนั้น มีหมู่บ้านจัดสรรเป็นจำนวนมาก เกิดเป็นแหล่งเสื่อมโทรม แหล่งรวมในเรื่องขยะมูลฝอย เพราะการวางผังเมืองไม่ถูกต้อง

องค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งเป็นหน่วยงานใหญ่ สมควรที่จะเข้ามามีบทบาทในการเป็นศูนย์กลางดูแลปัญหาเหล่านี้ ซึ่งขณะนี้ข้าพเจ้าได้ปรึกษากับกรมมลพิษให้เข้ามาช่วยแก้ปัญหาแล้วคิดว่าควรทำอย่างไร ส่วนในเรื่องของบ่อบำบัดน้ำเสียนั้น เราก็จะพิจารณากันอีกครั้งว่าควรจะทำอย่างไร รัฐบาลให้งบประมาณ 60 ล้านบาท เพื่อศึกษาหาทางเลือก 4 ทางว่าประชาชนจังหวัดสมุทรปราการจะแก้ปัญหาอย่างไรเรื่องระบบน้ำเสีย ซึ่งมีวิธีดังนี้

1. ยกเลิกโครงการบ่อบำบัดน้ำเสียที่คลองด่าน
2. ทำตามวิธีเดิม คือปล่อยน้ำลงไปในทะเล ซึ่งชาวบ้านต้องคัดค้านแน่นอน
3. ปรับปรุงบ่อบำบัดน้ำเสียไปใช้อีกอย่างอื่น
4. นำน้ำที่บำบัดแล้วไปใช้ในโรงงานอุตสาหกรรม โดยไม่ปล่อยลงทะเล

ในขณะที่เดียวกันก็มีทางเลือกทางอื่นเสนอขึ้นมา ซึ่งเป็นเรื่องของกรมมลพิษที่จะนำข้อมูลไปพบปะพูดคุยกับผู้ที่ได้รับผลกระทบทั้งหมด โดยเฉพาะแกนนำที่คัดค้านโครงการนี้ เพื่อมาให้ข้อคิด รวมทั้งเชิญหอการค้าสภาอุตสาหกรรม เพื่อมาร่วมรับฟัง

รวมทั้งเปิดโอกาสให้นายกเทศมนตรีตำบลคลองด่าน และกำนันตำบลต่าง ๆ มาร่วมกันฟังด้วย เพราะปัญหานี้เกี่ยวข้องกับขยะมูลฝอยและน้ำเสีย ซึ่งเป็นสิ่งที่กระทบกระเทือนต่อชุมชนทั้งสิ้น

ความร่วมมือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการรับงานเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตประชาชน

ในเรื่องความร่วมมือ กล่าวได้ว่าภารกิจที่รัฐบาลมอบให้ท้องถิ่นนั้นเป็นเรื่องที่หนัก เราต้องพิจารณาถึงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารคือ นายกเทศมนตรี คณะผู้บริหาร ต้องมีการเพิ่มเติมวิสัยทัศน์ของท้องถิ่น และในหลาย ๆ ด้าน โดยดูแนวนโยบายของรัฐบาลเป็นหลัก รวมทั้งนโยบายของจังหวัดและภารกิจที่จะดำเนินการในท้องถิ่น นั่นคือการทำงานในลักษณะเชิงรุก แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดคือสิ่งที่ตอบสนองความต้องการของประชาชน

วิสัยทัศน์ของผู้บริหารเป็นสิ่งที่สำคัญ ผู้บริหารควรมีความรู้พอที่จะมีความคิดพัฒนาบ้านเมืองได้ โดยเฉพาะในเรื่องของการตอบสนองหรือการแก้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน

ในด้านความร่วมมือของเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติงานตั้งแต่ปลัดเทศบาล ปลัด อบ.ต. ลงมานั้น จำเป็นที่จะต้องมีความรู้ความสามารถในเรื่องของกระบวนการในการทำงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหน้าที่ความรับผิดชอบ พร้อมทั้งจะสนองนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่นได้อย่างทันที่

เรื่องของการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน การบริการประชาชน ต้องดำเนินการควบคู่กันไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของรายได้ ภาษีการประกวดราคา เงินภาษีที่เราได้มานั้นสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการให้บริการแก่ประชาชนให้มากขึ้น สิ่งที่มีความสำคัญอีกอย่างหนึ่งคือ การทำงานต้อง มีความชัดเจน โปร่งใส ตรวจสอบได้

สิ่งที่มีความสำคัญอีกเรื่องหนึ่งคือ ในเรื่อง

การทำงานและการประสานงานกับภาคเอกชน ไม่ว่าจะเป็นหอการค้าหรือสภาอุตสาหกรรม องค์กรเหล่านี้ จำเป็นต้องเข้ามามีบทบาทและมีส่วนร่วมในการสนับสนุนกิจกรรมที่เกิดขึ้น ยกตัวอย่างในเรื่องการแก้ไขปัญหาเสพติดของโรงงานอุตสาหกรรมในท้องถิ่น หน่วยงานท้องถิ่นต้องเข้ามาช่วยแก้ปัญหา เพราะโรงงานอุตสาหกรรมอยู่ในพื้นที่ที่รับผิดชอบ ต้องร่วมมือกัน ที่จะทำให้ปัญหาเสพติดหมดไปจากจังหวัด ในอำเภอบางพลีมีความเข้มแข็งในเรื่องของการทำโรงงานสีขาว ซึ่งได้ผลมากกว่าอำเภออื่น โดยมีหน่วยงานท้องถิ่น เข้ามาช่วยเหลือดูแล

ความคาดหวังกับบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับคุณภาพชีวิตของประชาชน

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินงานเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของประชาชน ให้ประสบความสำเร็จ ต้องมีความพร้อมทั้งในเรื่องผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานประจำ การวางแผนงานในการ

ดูแลที่จะเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการต่อเนื่อง ไปถึงความพร้อมในการเพิ่มประสิทธิภาพที่จะส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น ดังนั้นบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สำคัญก็คือ **การมีบทบาทในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น** มีการวางแผนแบบบูรณาการทั้งในแนวราบและแนวตั้ง เพื่อให้เกิดการประสานงานกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน รวมทั้งจังหวัด และอำเภอ นอกจากนั้น องค์กรการปกครองส่วนท้องถิ่น**ต้องมีความชัดเจนในเรื่องการบริหารบ้านเมืองที่ดี** ต้องอาศัยหลักความโปร่งใส เพื่อให้ประชาชนสามารถตรวจสอบและร่วมงานได้ โดยอาศัยหลักนิติธรรม คือหลักกฎหมาย หลักความรับผิดชอบ หลักความเสมอภาค หลักคุณธรรม หลักความคุ้มค่า และหลักการมีส่วนร่วมของประชาชน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความพร้อม รัฐบาลทบทวนหน้าที่ของตน มีหลักการในการบริหารที่ดี ย่อมสามารถดูแลคุณภาพชีวิตให้ประชาชนมีชีวิตอยู่อย่างมีสวัสดิภาพที่ดีได้